

og Landarbejdere, som herigennem have faaet en ret beskeden Indtægt. Og saa gaar man over til en Form for Beskatning, som vi dog ikke kende meget til i vor Lovgivning! At paalægge en Areal-skat af 140 Kr. pr. Td. Land er dog en Form for Beskatning, som — jeg havde nær brugt et meget stærkt Udtryk — er en ganske antediluviansk Skat. Det tror jeg, den højtærede Finansminister maa indrømme, at det, at lægge Arealskat paa Jord paa denne Maade, er ikke en Skat, som er særlig tiltalende, og det er en Form for Beskatning, vi hidtil have stræbt at komme bort fra paa enhver Maade. Jeg synes derfor, at hvis man endelig mener, at her er en Beskyttelse, som ikke bør være — og det kan jeg gaa med til at afskaffe —, maa man kunne finde en rimeligere og mere passende Form for Skatten end at lægge den som en Arealskat paa Jorden, da det meget vel kan indtræde, at den ene Mand høster meget og den anden lidt; men derfor skulle de alligevel svare de 140 Kr. pr. Td. Land. Det er dog et ganske urimeligt Forhold, og det vil ganske sikkert føre til, at man overhovedet ikke kan dyrke denne Tobak, thi hvis denne Tobak ikke har en meget stor Beskyttelse, er der jo intet Menneske, som vil dyrke den. Det er nemlig saaledes, at man slet ikke kan sammenligne denne Tobak med anden Tobak. Denne Tobak skal være meget, meget billigere end anden Tobak, for at nogen overhovedet skal ryge den; det er dog givet. Det vil da meget let gaa saaledes, at naar man paalægger denne Skat, vil Tobaksdyrkingen ophøre, og saa ville Tobaksdyrkerne hyle stærkt, og saa ville deres Repræsentanter — maaske med Undtagelse af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) — komme og sige: Nej, det var rent galt, det, I gjorde, nu maa I hæve Tobakstolden lidt, for at vi kunne faa nogen Beskyttelse. Saaledes vil det sikkert gaa.

I den store Række Skattelovforslag, vi have faaet, er dette Lovforslag absolut et Led; det kan ikke nytte, at det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) siger, at det ikke er noget Skattelovforslag, thi det er et Skattelovforslag ligesom de andre. Medens det kan være meget trist, at den

højtærede Finansminister nu er kommen den Situation, at han maa brandskatte Forlystelser, Handel, Omsætning, Trafik o. s. v., er dette her maaske ikke saa trist, der er snarere, om jeg saa maa sige, et vist komisk Anstrøg over dette Lovforslag. Jeg for mit Vedkommende staar i det hele taget saaledes overfor disse Skattelovforslag, at jeg mener, at de i Virkeligheden kun ere Ouverturen til, hvad der vil komme; Nachspielet bliver sikkert det artigste, naar den højtærede Finansminister til næste Aar kommer med sine andre Skattelovforslag.

Men jeg mener, at selv om man nok saa nødig gaar med til nye Skatter, er det af vital Interesse for Landet, at der bliver bragt Balance i Statsregnskabet. Jeg tror, at hvis det vedbliver at gaa saaledes, at vi Aar efter Aar møde med et Statsregnskab med et meget stort Underskud, er det en meget alvorlig Fare for vort Land. Jeg vil derfor gerne ved denne Lejlighed sige et Par Ord om et andet Punkt, som ogsaa er berørt under disse Forhandlinger, navnlig af den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister har jo Gang efter Gang henvist til Finanslovkommissionen, til de udmærkede Resultater, han ventede af denne. Da jeg er det eneste Medlem af denne Kommission for det radikale Parti, ønsker jeg at sige et Par Ord om min Anskuelse med Hensyn til dette Spørgsmaal, uden at jeg i nogen Maade skal røbe nogen af de Hemmeligheder eller Forhandlinger, som foregaa i denne Kommission. Jeg for mit Vedkommende er gaaet med til en meget stor Mængde Nedsættelser paa Statens Budget; men naar vi i denne Kommission gaa med til at stryge Tilskud til Kunst og Videnskab, til Forfattere, Literatur, Tidsskrifter, til Idræt og Sport, til Handel og Industri, Haandværk og Landbrug osv., naar vi ere gaaede med til at beskære dem med en meget skarp Kniv, er jeg vis paa, at vi, som sidde i Kommissionen, en Gang sikkert ville blive hængte, fordi vi gøre det. Der vil sikkert rejse sig et meget stort Raseri overfor os, og man vil sige: Hvor have I kunnet gaa med dertil, hvorfor have I villet hjælpe Regeringen, det er der slet ingen Grund til, lad den ligge, som den har redet. Dertil vil jeg for mit Vedkom-